

BYFORNYELSE I DANMARK

DISKUSSION

Matthiessen, Christian Wichmann et al.: Byfornyelse i Danmark. Diskussion. Geografisk Tidsskrift 83: 89-95, May 1., 1983.

Urban Renewal in Denmark. Discussion.

Christian Wichmann Matthiessen

Geografisk Institut
Haraldsgade 68
DK-2100 København Ø

Niels Andersen

Sanerings- og Byfornyelseskantoret
Boligstyrelsen
Stormgade 10
DK-1470 København K

Jesper Harvest

Magistratens 2. afd.
Odense Slot
DK-5000 Odense

Jonas Møller

Håndværksrådet
Amaliegade 15
DK-1256 København K

Bjarne J. Lundt

Byfornyelses- og Saneringselskabet
Ny Kongensgade 15
DK-1472 København K.

Torben Nøhr

Amternes og kommunernes forskningsinstitut
Nytorv 11
DK-1450 København K

Jørgen Fokdahl

BYBO
Edisonsvej 9
DK-1856 København V

INTRODUKTION

CHRISTIAN WICHMANN MATTHIESSEN

Som et led i symposiet blev der afholdt en paneldiskussion, som refereres summarisk i det følgende. Seks indledere repræsenterede et bredt spektrum af interesser og indflydelse. Samlet giver diskussionen et billede af byfornyelsesproblematikken 1982. De seks indledere repræsenterer staten, amterne, kommunerne, håndværksrådet, grundejernes byfornyelses- og saneringsselskab og foreningen til fremme af beboerstyret byfornyelse.

Staten lovgiver, kontrollerer og finansierer (delvis) byfornyelsen. Amterne udarbejder det overordnede planlægningsgrundlag i form af regionplanstillæg. Kommunerne planlægger og styrer detaljerne. Saneringsselskabet foretager moderniseringer, ombygninger og nedrivning. Håndværksrådet repræsenterer de firmaer, der medvirker ved modernisering og nybyggeri, men også en række virksomheder, der huses i byfornyelsesområderne. Beboerorganisationen forsøger at kanalisere beboernes interesser til myndighederne.

Diskussionen fandt sted i tilknytning til Hedvig Vestergaards præsentation af artiklen: »Det samfundsøkonomiske perspektiv i byfornyelsen«. Der er derfor refereret en del til denne. Desuden er problematikken omkring mobilisering af kapital understreget i diskussionen.

Byfornyelsesloven og plansystemet i Danmark supplerer hinanden. Plansystemet indebærer planlægning på tre administrative niveauer: stat, amtskommuner og kommuner. Landsplanlægning er ikke kommet i gang, så det blev regionplanlægningen, der indledte den overordnede fysiske planlægning, og alle regionplaner er godkendt 1981 og 1982. Regionplanerne beskæftiger sig ikke med byfornyelse, fordi emnet ikke omfattes af loven om regionplanlægning. Derfor er udformet et tillæg til loven, hvilket betyder, at regionale planer for byfornyelsens omfang og lokalisering skal udformes 1983-84.

På det kommunale niveau skal udarbejdes kommuneplaner efter godkendelsen af regionplanerne, og dette arbejde er i gang. I Hovedstadsområdet har halvdelen af kommunerne færdiggjort kommuneplanen. Endvidere skal kommunerne udforme lokalplaner ved enhver betydende ændring af et mindre område.

For så vidt angår byfornyelse indbefatter denne tillige et handlingsprogram og en økonomisk plan. Her har staten en betydelig indflydelse ved fastlæggelse af boligpolitik, tilskud og finansieringsmulighed. Amtskommunerne har ikke hidtil haft nogen indflydelse og får kun en lokaliseringsmæssig betydning i fremtiden. Den kommunale indflydelse er af afgørende betydning, fordi ansvaret for lokalplanlægning, offentlige høringer, tidsfølgeplanlægning og finansiering påhviler kommunerne – sidstnævnte i samarbejde med grundejere og entreprenører.